

jako soudním komisařům. Z ustanovení těchto vyplývá, že notář vykonává v případech soudního komisařství tytéž funkce jako soudy, buď přímo podle zákona místo nich, nebo na jejich poukaz, kterým byly mu svěřeny, za ně. Takto přenáší se na příslušnost soudu v určitých oborech soudnictví. Jestliže soudnictví jest součástí státního organismu a jestliže přikázané mu obory jest povinen místo soudů nebo za ně vykonávat notář, pak nutno dospěti k úsudku, že notáře v těchto jeho funkcích třeba pokládati za trvalou součást státního organismu čili za orgán republiky. Jako výkonné orgány v řízení exekucí, určené k provedení exekucí úkonů, uvádí § 17 jur. normy nejen zvláštní výkonné úředníky a soudní zřizence, nýbrž i jiné orgány zákonem k tomu povolané a § 24. exek. řádu výslovně ustanovuje, že výkon jednotlivých důležitých nebo nesnadných exekucí úkonů může býti svěřen notářům, kteří stávají se takto soudními výkonnými orgány exekucími a obstarávají pak část agendy soudní. I tento obor jejich působnosti, ve kterém notáři jsou povinni dbáti předpisů platných pro soudy (§ 186 zák. č. 94), vykazuje takové znaky, jež opravňují k závěru, že notáři jsou trvalým organickým článkem v souboru institucí, které tvoří státní ústrojí, tedy jeho součástí. V souvislosti s vylíčenou právní povahou instituce notářské, pokud jde o jazykové znalosti notářů, ustanovuje § 6 lit. e) zák. č. 75/71, že k dosažení místa notářského se vyžaduje, aby uchazeč měl pro místo, na které chce býti jmenován, potřebnou znalost zemských jazyků.

Dozor nad úřední činností notářů náleží vedle notářských komor presidentům shorových soudů I. a II. stolice (§ 153 zák. č. 75/71) a v příčině disciplinárního řízení proti notářům platí podle § 161 téhož zákona předpisy dané pro disciplinární řízení proti úředníkům soudcovským.

Jestliže podle předcházejících vývodů notáře lze subsumovati pod pojem orgánů republiky ve smyslu § 1., odst. 2. jaz. zák. a jaz. nařízení, provádějíce zevrubněji podle § 8., odst. 1., jaz. zák. tento zákon, v čl. 2., odst. 3., prohlašuje, že orgány republiky po rozumu jaz. zák. jsou notáři, vyplývá z toho závěr, že toto ustanovení jaz. nařízení jest ve shodě se zákonem. Žalovaný úřad právem tedy naříkané rozhodnutí o ně opřel.

Jde již jen o to, zda v konkrétním případě vystupoval stěžovatel jako notář ve funkci orgánu republiky. V daném případě předložil stěžovatel okresnímu soudu v Děčíně seznam soukromých testamentů převzatých do úschovy podle § 104. zák. č. 75/1871 a v předkládací zprávě uvedl, že seznam ten předkládá podle vládního nařízení z 9. dubna 1926 č. 50 Sb. z. a n.

Z toho usoudil žalovaný úřad, že vzhledem k tomu a k § 1. tohoto nařízení, které vztahuje se jen na notáře jako takové, nikoli na případy, kde notáři vystupují ve funkci notářské, šlo pouze o poslední pořízení, převzatá stěžovatelem jako notářem podle předpisů notářského řádu, nikoli o poslední pořízení, při nichž jest notář jakkoli zúčastěn jako soukromá osoba, jako soukromý důvěrník stran.

Proti tomuto právnímu názoru stížnost námitek nevznáší a nepopírá, zejména že stěžovatel řečený seznam testamentů předložil ve funkci jako notář. Předložení seznamu toho byl úkon, náležející k jeho úřední činnosti notářské ve smyslu notářského řádu (104)

čili byl součástí jeho úřadování jako orgánu republiky podle § 1. odstavce 2. č. 1. jaz. zák., které podle tohoto zákonného ustanovení děje se jazykem státním.

Bylo-li tedy naříkaným rozhodnutím stěžovateli uloženo, aby onen seznam v tomto jazyce sepsal, nelze v tom shledati nezákonnost a slušelo se proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

SPOLKOVÉ ZPRÁVY

Odbor »Praha«.

Referát o schůzi odboru »Praha« spolku notářů čsl., — konané dne 23. března 1929, v Grandrestaurantu v Praze I., Celetné ulici.

Na programu poslední měsíční schůze bylo thema praktickému právníku zdánlivě snad vzdálené, avšak, jak z dalšího zřejmo, velmi zajímavé, totiž přednáška universitního profesora Dra Pertolda »O indickém právnictví«.

Pan přednášející, který byl dlouhá léta konsulem v Bombay a jehož neobyčejné vědecké znalosti o indických poměrech, opírající se i o bohatou zkušenost, jsou dobře známy, seznámil přítomné s právními poměry indickými a jak správně při debatě ocenil pan notář Krajíček, otevřel nám nové obzory. Právo indické — totiž staré hinduistické právo — závodí v systematickosti a přehlednosti s právem římským. Pan přednášející po všeobecném úvodě o právu indickém pojednal o důležitém prameni práva indického — zákoníku Manuově — a načetl zajímavé ukázky z práva rodinného, dědického, věcného i trestního. Pro naše právo obzvláště byla zajímavá kapitola o t. zv. »spojené rodině«, instituci to — která odpovídá staré »záduze« ve slovanském právu. V právu věcném upozornil pan přednášející na přesné rozlišování práva indického mezi držbou a vlastnictvím a pojednal i o vydržení, v němž neschází ani důvody přetržení a stavení.

Neméně zajímavá byla i kapitola o právu trestním a o trestním řízení, v němž jest značný rozdíl mezi právem evropským a orientálním, o vyhoštění z kasty, o zločincích a jejich trestáních, atd. Přednáška, které se zúčastnili i dámy a hosté, vyslechnuta byla s velkým zájmem a odměněna upřímným potleskem. Po debatě, jež se po přednášce rozvinula, a již se zúčastnili pánové: Dr. Fiala, Dr. Ponec, Dr. Král, p. notář Krajíček, byla zdařilá schůze po 10. hodině skončena.

Odbor »Plzeň«.

Referát: Dne 17. března 1929 konala se v Plzni, v Měšt. Besedě členská schůze odboru »Plzeň« spolku notářů československých. V zahajovacím proslovu vzpomněl nejprve pan předsedající notář Dr. Ebenstreit památky zasmulého spoluzakladatele odboru, notáře Jana Gregory, jež uctěna povstáním.

Na to vítá pan předsedající předsedu ústředí, pana notáře Dra Svobodu, který s nevšední laskavostí vyhověl pozvání a navštívil nově založený odbor. Pan starosta ústředí v odpovědi vřele vítá založení odboru, jest potěšen zájmem a spoluprací členů, jakož i kolegů německé národnosti, kteří se neseparují, přeje novému odboru hojně zdaru a žádá, aby jak odbor, tak i jednotlivci účastnili se práce pro České Právo uveřejňováním poznatků z praxe, někdy skutečně důležitých a pro celý stav cenných.

Milá slova pana starosty kvitována byla přítomnými potleskem. Na to k žádosti přítomných promlouvá pan starosta o některých stavovských aktualitách, hlavně o jednání o novém řádu notářském a obtížích, jež se ještě staví v cestu jeho uzákonění, dále o návrzích na nové záznamní knihy peněžní, a konečně o způsobu, jakým bylo by možno dosáhnouti výhodného pensijního pojištění notářů. Zároveň jednáno o otázce, zda zákon č. 26/29 vztahuje se i na kandidáty notářství, či ne.

Konečně sděluje pan starosta některé podrobnosti týkající se uprázdněných míst a končí svůj obsažený referát.

V dalším jednání promlouvá p. notář Grund o dosavadní praxi St. úřadu pozemkového při zaknihování přidělu a osvětluje různost stanovisek různých orgánů S. P. Ú. v této věci a obtíže, z toho vzelejší.

Jelikož p. starosta ústředí musel již odejti, rozloučila se s ním schůze vřele s mnoha díky za laskavost, již odboru svoji návštěvou prokázal.